MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVA: 1992 • **2026/3. SZÁM** • NOVEMBER 1.

„NÉZD E SZÍVET, MELY ANNYIRA SZERETTE AZ EMBEREKET…!”

Jézus Szíve évünk céljai Alacoque Szent Margit misztikus tapasztalatai alapján

Felmerülhet bennünk a kérdés az októberi kezdés után: mit is jelent a Jézus Szíve Év a gyakorlatban? A XVII. században *Alacoque Szent Margit Mária* vizitációs nővérnek Paray Le Monialban három misztikus találkozása volt Jézussal, mely alapjává vált a Jézus Szíve-tisztelet mai formájának. Az alábbiakban a három találkozás üzenetéhez kapcsolódva fogalmaztuk meg, mit várhatunk a Jézus Szíve Évtől.

■ Első jelenés: egy szentségimádás alkalmával Margit Mária hosszasan pihen Jézus Szívén Szent János evangélista ünnepén (1673. december 27.) az apostolhoz hasonlóan, ahogyan ő is Jézus keblére hajtotta fejét az utolsó vacsorán. Elárasztja Margitot Jézus szeretete; ez a szeretet egészen személyes, Margit úgy érzi, Jézus rajta keresztül szeretné ezt továbbadni, szívtől-szívig, személytől-személyig. Az utolsó vacsorán hangzanak el Jézus Eukarisztiát alapító szavai, gyakorlatilag a szentmise alapítása is itt történik. Emellett szívünkben visszhangoznak Jézus vigasztaló szavai: *„Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és terheket hordoztok, és én felüdítelek titeket!”* (Mt 11,28) Az Eukarisztiában Hozzá mehetünk, rábízhatjuk terheinket, felüdülhetünk! Plébániánk lelkiéleti célja, hogy ebben az évben gyakoroljuk mi is meghallani Jézus szíve dobbanását, hallgassunk Rá és pihenjünk meg Őbenne, időzzünk el Nála, gyakoroljuk, mit jelent Vele lenni. Szeretnénk az Eukarisztiának központi helyet adni életünkben, engedve, hogy Isten személyes szeretetét megtapasztalhassuk, szóvá tegyük és ez tetteinkben is megnyilvánuljon. Így közvetítőivé is válhatunk Jézus lángoló szeretetének, személyes jelenlétünkkel táplálva plébániánkon az otthon melegét.

■ A második jelenésben Jézus a nagykilenced elvégzéséről szól: kilenc egymást követő elsőpénteken járulunk szentáldozáshoz, válaszul Jézus Szívének szeretetére. Margit naplója így ír erről: *„Isteni szívem túlcsordul a szeretettől, és sokaktól közönyt kap csak válaszul.”* Itt hangzik el az ún. Nagyígéret: *„Szívem határtalan irgalmasságában meg-*

ígérem neked, hogy Szívem mindenható szeretete megadja a végső töredelem kegyelmét mindazoknak, akik kilenc egymás utáni hónap elsőpéntekén megáldoznak. Nem halnak meg kegyelmem nélkül, sem a nekik szükséges szentségek vétele nélkül. Isteni Szívem menedékük lesz az utolsó pillanatban." A szentgyónás mint elsőpénteki követelmény nem hangzik el. Ha szükséges az áldozáshoz, gyónjunk! De az elsőpénteki szentáldozáson van a hangsúly, ha kegyelmi állapotban vagyunk, szentgyónásunkat máskor is elvégezhetjük.

Lelkiéleti célunk az Isten szerelmére hangolódás. Minden áldozással, gyónással, szentségimádással bizalmunkat fejezzük ki Felé és szeretettel válaszolunk Neki. Jézus a Szentórát is kéri: minden elsőcsütörtök este 11–12 között elmélkedjünk Jézus szenvedéséről az alvó tanítványok helyett is. A Szentórában és a szentáldozásban kifejezzük, hogy Jézus áldozata nem volt hiábavaló, és engedjük, hogy megérintsen bennünket. Plébániánkon szentségimádást a csütörtöki szentmise előtt félórával, elsőpéntekenként pedig a szentmise után is tartunk. Kilenc hónap alatt már megszülethet valaki: akár egy új, lelki ember.

■ A harmadik misztikus tapasztalatban Margit szíve Jézus szeretettől lángoló szívébe merül, hosszasan időzik ott, majd lángra lobbanva kapja vissza. Úrnapja és nyolcada között volt a jelenés: *„Íme a szív, mely annyira szerette az embereket"* – Jézus Szíve ünnepe kérése ehhez a jelenéshez kötődik. *„Azt kívánom, hogy az Úrnapja nyolcada utáni elsőpéntek Szívem tiszteletére szentelt ünnep legyen"* – olvashatjuk Szent Margit naplójában a megjelenő Jézus szavait. Jézus Szentséges Szíve főünnepét *Boldog IX. Pius* vezette be 1856-ban. Célunk ezt idén is szépen megünnepelni 2027. június 4-én, és a Jézus Szíve kultuszt beteljesítve Jézus Szent Szívének felajánlani plébániánk híveit, komolyan és hittel imádkozva Jézushoz: alakítsd szívünket a te szent Szíved szerint!

Szükségünk van egymásra a szeretet gyakorlásához és megengedéséhez. Szükségünk van arra, hogy az isteni szeretet tükröződjön bennünk és áramoljon közöttünk. A Jézus Szíve nagykilenced lényege, hogy válaszolunk Jézus teljes önátadására azzal, hogy Őrá figyelünk, kilenc egymást követő elsőpénteken szentáldozáshoz járulunk; ez segít életünk prioritásainak felállításában is. A nagykilenced dinamikája szerint az első 2-3 elsőpénteki áldozás viszonylag egyszerűen megy. Ezt követően könnyen előfordulhat, hogy egyre több akadály érkezik szentáldozásunk útjába, ami újra és újra Jézus melletti döntésre késztet: pl. bejön egy halaszthatatlannak tűnő program, ajándékutazás, koncert, megbeszélés, találkozó stb. Mindez lehetőséget nyújt arra, hogy a szentáldozást választva elmondjuk, Péterrel megvalljuk Jézusnak: *„Uram, te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek!"*

Nagykilencedünk végére letisztul, ki az igazán fontos életünkben, és úgy érezhetjük, Jézus megkapta az első helyet. Lelkiéletünk rendszereződhet, és valóra válhatnak XVI. Benedek pápa szavai is: *„Fontos, hogy mikor elcsendesedünk, ne csak a saját szívünk dobbanását halljuk, hanem annál sokkal mélyebben érezzünk egy hűséges jelenlétet: Krisztusnak, a világ szívének jelenlétét."*

Csépányi Gábor plébános

JÉZUS PÉLDABESZÉDEI

PÉLDABESZÉD A MUSTÁRMAGRÓL

A példabeszédet mind a három szinoptikus hozza. A mustármag kicsinysége közmondásszerű. Valójában nem a mustármag a legkisebb a magok közül, s ha kifejlődik, nem fa lesz belőle, hanem bokor, amely 3-4 méter magasra is megnő. Ebből érzékelhető, hogy a példabeszéd ellentétre épít, ilyen kicsi magból milyen nagy növény lesz.
Dániel könyvében Nebukadnezár király álmában egy igen magas fát lát, amely Dániel megfejtése szerint őt magát és birodalmát jelképezi. „Ágai között az ég madarai fészkeltek." Máté szövege erre emlékeztet, de nem követi szó szerint Dániel szövegét.
Az evangélium nem közli a példabeszéd magyarázatát, de könnyű megfejteni: Jézus megalapítja az egyházat, amely kezdetben kicsi, de idővel olyan hatalmas lesz, hogy a föld népei belépnek tagjai közé. Jézus így felel meg azoknak – elsősorban a zsidó vezetőknek –, akik botránkoztak, hogy az általa hirdetett ország ilyen szerény keretek ▶

HITOKTATÁS A PLÉBÁNIÁN 2026/2027.

Ebben a tanévben is több hittanos csoport „lakja be" plébániát.

■ Az **elsőáldozásra készülő gyerekek** népes csapata **csütörtökönként 5 órától** vesz részt hittanórán *Némethné Kiss Erika* vezetésével. Erika (néni) elmondása alapján a gyerekek jókedvűek, érdeklődők, örömmel vannak jelen a hittanórán.

■ Az idei év újdonsága, hogy a gyerekek hittanórájának idejében lehetőséget kínálunk a **szülőknek** arra, hogy ugyanarról a témáról beszélgessünk velük, amit a gyerekek is éppen tanulnak. Hálásak vagyunk, hogy vannak, akik elfogadják a meghívást. A csoportot *Gábor atya* és *Nemcsics Gyöngyi* vezetik.

■ A **szentségek felvételére készülő felnőttek** csoportja havonta egyszer **(minden hónap utolsó csütörtökén fél 8-kor)** találkozik. Velük a katekizmus kérdései alapján beszélgetünk hitünk alapvető kérdéseiről, titkairól. A csoportot *Gábor atya* és *Nemcsics Gyöngyi* vezetik. A csoport tagjai ezeken az alkalmakon kívül bekapcsolódnak a korosztályuk szerint megfelelő hittanórák közösségébe.

■ A **középiskolás csoport** tagjai közül szinte mindenki a **bérmálkozás szentségének felvételére** készül. Ez a közösség **kéthetente péntek este 8 órakor** gyűlik össze a plébánián. Hitüket komolyan vevő, vidám társaság. A csoportot *Gábor atya vezeti.*

■ Az **egyetemista (ifi) hittan** szintén kéthetente pénteken 8 órától tartja az alkalmait. Összetartja őket a hitük mélyebb megismerésére irányuló törekvés, valamint az, hogy évek alatt valódi közösséggé formálódtak, örömmel és szeretettel vannak együtt. A csoportot *Gábor atya* vezeti.

■ **Kéthetente hétfőn 8 órától felnőtt hittan** van a plébánián. A csoport nagy létszáma miatt az alagsorban vannak az alkalmak. A hittanórákon egy-egy fontos, hitbéli kérdés áll a középpontban. Idén a kegyelem a téma. A csoportot *Gábor atya* vezeti.

között kezdődik. A példabeszéd bátorítás is a tanítványok számára, mert előrevetíti a jövőt. A zsidók között volt olyan elképzelés, hogy a Messiás ismeretlen helyről, rendkívüli jelek kíséretében érkezik, s mint győztes hadvezér alapít országot. Erre utal Jézus megkísértése is: vesd le magad a párkányról, s bizonyítani fogod, hogy az angyalok vigyáznak rád. Az apostolok csak később értik meg, hogy Krisztus országa az ő igehirdetésük által valósul meg, tehát igazi történeti, emberi képződmény is lesz, aminek megvalósulásához idő kell.

(Jakubinyi György szentírásmagyarázata alapján)

N. K. E.

ÚTRAVALÓ

Johannes Hartl: A REMÉNY ILLATA

Úgy képzelem, hogy Istenben akkora nagy a szeretet, hogy az már túlcsordul, és ez túlcsordulás maga a Szentlélek. Nem tudom elengedni azt a gondolatot, hogy a Szentlélek lényege épp a túlcsordulás. Semmit sem visszatartani, hanem többet adni, mint amennyi szükséges. Isten megtehetné, hogy önmaga marad, de az isteni lényeg épp az, hogy többet ad, hogy túlcsordul. És az az érzésem, ha úgy kezdünk élni, hogy megteszünk mindent, ami kötelező, ami előírás, „elvárás", akkor a Szentlélek nem érzi igazán jól magát, mert a lényegéhez épp az önmagát odaajándékozás, a túlcsordulás tartozik – és ez jó illatot áraszt.

Milyen illata van annak, ahogy élünk? Sokat dolgozunk, állandóan tervezünk-szervezünk, de gyakran valahogy azt érezzük, hogy valami mégis hiányzik, és ez a valami, talán éppen a jó illat. Vajon miért? Lehet, hogy azért, mert a Szentlélek menekül onnan, ahol mindig minden a célszerűségről szól, arról, hogy mennyi az, ami feltétlenül szükséges. Nem lehet elégszer ismételni, hogy minden erő az Istennel való intim közösségből, a Vele való bensőséges közelségből fakad. Csak épp az a probléma, hogy hajlunk arra, hogy „profi keresztények" legyünk. Imádkozunk, és az imát mindenfélére használjuk. Pl. imádkozom, mert akkor megnyugszom, az imában felsorolom a kéréseimet, arra használom az imádságra szánt időt, hogy végigimádkozzam a „kötelezőt".

De a bensőséges kapcsolatra szánt időnek épp a céltalanság a lényege. Mert azt érzem, hogy a Szentlélek nem csupán arra vágyik, ami feltétlenül szükséges. Istennek minden Vele töltött idő értékes, de most valami másra szeretnék rámutatni, ez pedig a céltalanul Vele töltött idő. Mondhatnánk úgyis, imádkozzunk hosszabban, mint amennyi szükséges. Gyönyörű az, amikor időt adunk az imádságnak, hosszabbat, mint amennyit „kell". Így válik illatossá a lelkiéletünk, csak így tudnak illatozni a közösségeink, a családunk. Bizonyos dolgokhoz időre van szükség, ilyen például a virág növekedése, illatossá válása. Vannak gyorsan előállítható művirágok, de azoknak nincs illatuk: nem igaziak, álvirágok. Sajnos a lelkiéletünkben is sok ilyen művirág van. Gyorsan megvan, nem igazi, nincs illata.

Ahhoz, hogy a lelkiéletünk illatozzon, időre van szükség, Jézussal eltöltött időre, nemcsak akkor, amikor muszáj, hanem csak úgy, azért mert ez jó.…

(Részlet Johannes Hartl Der Duft der Hoffnung *című előadásából).*

PÁLYÁZAT ÉS TEMPLOMFELÚJÍTÁS

Örömmel írjuk, hogy a nyár folyamán befejeződtek templomunk tornyának felújítási munkálatai.

A kivitelezés során megtörtént a torony szigetelése, vakolása és színezése, a harangtéri hangvető lamellák, a bádogos elemek cseréje, valamint a nyílászárók cseréje, hőszigetelt üvegezése.

Hálásan köszönjük a hívek, a főegyházmegye, valamint a BGA Zrt. nagylelkű adományát, támogatását.

Isten fizesse meg!

ESZTERGOM–BUDAPESTI FŐEGYHÁZMEGYE

BETHLEN GÁBOR Alap

KÉSZÜLT MAGYARORSZÁG KORMÁNYÁNAK TÁMOGATÁSÁVAL

2026.

NAPKÖZIS TÁBOR

2026. június 29–július 3.

Idén is megszerveztük a napközis tábort az általános iskolás gyerekeknek. A rekkenő hőség ellenére is szép és érdekes helyekre jutottunk el. Az egyik résztvevő, Pásti Domonkos összeállított egy beszámolót a táborról.

ÉLMÉNYEK A SZEMERETELEPI GALAXIS-TÁBORBAN

A táborban főleg alsó tagozatos gyerekek vettek részt, de néhány felső tagozatos diák is csatlakozott hozzánk. Középiskolás fiatalok is segítettek a táborban, és nagyon jó volt, hogy a kisebbekkel is foglalkoztak. A gyerekek nagyon örültek nekik.

A nagy meleg jelentette az egyik legnagyobb kihívást. Napközben szinte végig 40 fok körül volt a hőmérséklet, ezért néha elég nehéz volt a programokon részt venni, de szerencsére ez sem tudta elrontani a hangulatunkat.

Az első napon a Don Bosco Közösségi Házban maradtunk. Beszélgetős és ismerkedős programokkal kezdtünk, így mindenki megismerhette a többieket. Az ebédet Schütt Zoli készítette nekünk, és nagyon finom volt. Közösen ettünk az alagsorban, ami különösen kellemes volt.

Az egyik nap bementünk a városba, és ellátogattunk a Sziklatemplomba. Gábor atya szentmisét mondott, amelyet a tábo-

rért ajánlottunk fel. Ezután pizzáztunk is egyet, aminek mindenki nagyon örült. A pizza különösen jólesett a nagy meleg és az utazás után.

A következő napon Márianosztrára kirándultunk, ahonnan felmentünk a Kopasz-hegyre. A nagy hőségben elég fárasztó volt a túra, de amikor felértünk a tetejére, a gyönyörű kilátás miatt úgy éreztük, hogy nagyon megérte.

A csapat egy másik napon Szegedre is ellátogatott. Én ezen a napon nem tudtam velük tartani, mert a nővérek táborában vettem részt, de a többiektől megtudtam, hogy meglátogatták a ferencesek kolostorát, felmásztak a dóm tornyába, ahonnan megcsodálhatták a város látképét, végül volt egy játékos ismerkedés is a dómmal.

Nekem nagyon tetszett a Galaxis-tábor. Jó volt együtt lenni a többiekkel, sok új gyereket megismerni, kirándulni, beszélgetni és közösen programokon részt venni. A nagy meleg ellenére is sok szép élménnyel lettünk gazdagabbak. Jövő nyárra ajánlom mindenkinek, aki napközis táborban venne részt!

P. D.

A többiek is írtak néhány gondolatot:

- Szerettem a vonatozást. Jó volt együtt focizni a táborban megismert gyerekekkel. Finom volt a pizza. Jártunk a Sziklatemplomban, érdekes volt ez a sziklába épített templom. Tetszett a babozás, mert a tábor végén csokit lehetett érte kapni. *(Vágány Beni 3. o.)*
- Sokat gyalogoltunk, amíg felértünk a Kopasz-hegyre. Jó volt a barátaimmal kirándulni. Szegeden nehéz volt felmászni a sok lépcsőn a toronyba, de szép volt a kilátás. *(Hauszer Mira 2. o.)*
- Finomak voltak az ebédek. Szép volt a Don Bosco Közösségi Ház, ahol a tábor volt. Sok barátot szereztem. Szegeden egy szép templomban jártunk. Elfáradtam, mire felértem a toronyba, de örültem a különleges kilátásnak. Sok szeretetet kaptunk. *(Orosz Zsófi 2. o.)*
- Tetszett a kopasz-hegyi kirándulás, jó volt a barátokkal hegyet mászni. Szép volt a Sziklatemplom. Érdekes volt az utazás Szegedre. Jó volt megpihenni a Szent Margit-templomban. Szép helyen volt a tábor. *(Zöldi Attila 2. o.)*

N. K. E.

IFJÚSÁGIHITTAN-TÁBOR

2026. július 21–25.

A nyár egyik legkiemelkedőbb élménye – talán rögtön a Galaxis napközis tábor után – a Gábor atya által az egyetemistáknak szervezett ifjúsági hittantábor volt. Hogy miért is mondom ezt? A következő sorokból kiderül!

Táborunk helyszíne Dömös volt: egy kicsiny falu, amely méretéhez képest rengeteg élményt tartogat. Engem személyes szál is köt hozzá, hiszen nagymamám itt töltötte a nászútját. Ez még különlegesebbé tette számomra a helyet, és még izgatottabban vártam az indulást. Bátyámmal először vettünk részt ifjúsági hittantáborban, így kíváncsian találgattuk, mi vár majd ránk.

Megérkezésünkkor egy takaros, régies házikó fogadott bennünket, amely a tábor idejére az otthonunk lett. Amikor az erkélyről megpillantottam a Szent Mihály-hegyre nyíló csodálatos kilátást, úgy éreztem, mintha egy mesébe csöppentem volna. A helynek különleges varázsa volt: számomra Isten jelenléte is érezhetővé vált benne.

A tábort egy kis elcsendesedéssel kezdtük. A Biblia segítségével Isten jelenlétére figyeltünk, majd megoszthattuk egymással érzéseinket és tapasztalatainkat. Ez a közös ráhangolódás szép alapot adott az előttünk álló napoknak. Akkor még nem is sejtettem, mennyi minden vár ránk!

Gábor atyához méltóan színes programokban volt részünk. Részt vettünk ritmikus imagyakorlaton, felidéztük hitünk gyökereit, és a jövőről is elmélkedtünk. Személyes kedvencem az volt, amikor elvonulhattunk, és mindenki a hozzá legközelebb álló módon kapcsolódhatott a Jóistenhez. Jólesett megtapasztalni, hogy elfogadjuk egymást abban is, ki hogyan éli meg ezeket

a pillanatokat. Úgy éreztem, egy szerető, elfogadó közösség tagja lehetek.

Estéink is változatosan teltek: volt, amikor szentségimádáson vettünk részt, máskor társasjátékoztunk, az utolsó estén pedig tábortűzzel és csillagnézéssel zártuk a napot.

A lelki feltöltődés mellett a mozgás sem maradt el. Ahogy a mondás tartja: *„Ép testben ép lélek”* – Gábor atya gondoskodott arról, hogy mindkettőre jusson figyelem. Egésznapos kiránduláson vettünk részt, amely során a Rám-szakadékot is bejártuk. A sportolás mellett Duna-parti sétára, fürdőzésre, röplabdázásra és kacsázásra is jutott idő.

Köszönjük a szervezőknek, hogy nem csupán egy tábort szerveztetek nekünk, hanem egy jó közösségi élményt ajándékoztak nekünk. Külön köszönet illeti Gábor atyát a finom ebédekért is, hiszen ennyi mozgás után az elégetett kalóriákat bizony pótolnunk kellett.

Számunkra a dömösi ifitábor felejthetetlen élményt jelentett ezen a nyáron. Sok erőt merítettem belőle, lelkileg feltöltődtem, és olyan őszinte, értékes pillanatokat élhettem át, amelyekre örömmel gondolok vissza.

O. M.

PLÉBÁNIAI NAGYTÁBOR

2026. július 29–augusztus 2.

„Pax et bonum” – azaz *„Béke és jóság!”* – szólt idei plébániai táborunk jelmondata. Egyházunk és a ferences család 2026-ban ünnepli Assisi Szent Ferenc halálának 800. évfordulóját. E jeles ünnephez kapcsolódva plébániai táborunkban a ferences lelkiséggel ismerkedtünk, igyekeztünk szívünket, figyelmünket Szent Ferencre és az ő tanítására irányítani. De nézzük röviden, hogyan is zajlottak a tábori mindennapok a festői Bakony lankáin!

Az első napra fakultatív programot szerveztünk. Délelőtt megtekintettük a fehérvárcsorgói Károlyi-kastélyt. Az izgalmas vezetés során sok érdekességet tudtunk meg a család életéről, a kastély hányatott sorsáról. A kiállítás megtekintése után rövid túrát tettünk a Gaja-szurdokban. Nagy öröm, hogy a táborozók több mint fele már ezen az első programon is részt vett. Tartalmas beszélgetésekkel, jóleső találkozásokkal telt a nap, mely során a derű és az öröm megélésre fókuszáltunk. Este jó volt hallgatni, ki hány örömöt tudott „összegyűjteni” a nap során. Vidám, éneklős tábortűzi program után tértünk nyugovóra.

A csütörtöki napunkat Veszprémben töltöttük. Miközben Szent Ferenc tanítása alapján az engedelmességre és az alázatra figyeltünk, igen gazdag kulturális élményben volt részünk. Kiváló idegenvezetés keretében ismertük meg a nemrégiben átadott Várnegyed épületeit. Bejártuk a Szent Imre és a Gizella kápolnát, az érseki kastélyt; megnéztük a Biró-Giczey Házban Bódi Mária Magdolna életét feldolgozó kiállítást. Délelőttünket a székesegyházban bemutatott szentmise koronázta meg. A nap hátralévő része szabad programmal telt:

a kisgyermekesek a veszprémi állatkertben jártak, néhányan sétáltak a városban, az igazán elszántak pedig izgalmas akadályverseny keretében fedezték fel a Várnegyed és a város további látnivalóit. Élményekben gazdag napunkat egy vidám ismerkedő játék zárta.

A péntek délelőtt a lelki töltekezés jegyében telt. Ferences szerzetesek voltak a vendégeink: *Komáromi Előd atya* a férfiaknak, Szent Ferenc Kisnővérei közül *Judit nővér* és *Teréz nővér* a nőknek tartott mély és gondolatindító előadást a szegénység és egyszerűség témájában. Hálásak vagyunk a szerzetes testvérek nyitottságáért, tanúságtételéért.

A lelki program alatt a gyerekek interaktív hittanóra keretében ismerkedtek Szent Ferenc életével és tanításával. Az általuk készített tabló tanúsága alapján ők is megpakolt lelki útravalóval indulhattak tovább.

Délutánunk a testi feltöltődés jegyében zajlott. A méta- és focibajnokság mellett Pilates tornára és fergeteges hangulatú táncházra is sor került. A gyerekek eközben kézműves foglalkozáson vettek részt, ahol szebbnél szebb alkotások születtek.

Lelki napunk zárásaként a bakonybéli monostorban imaórán vettünk részt. Felemelő élmény volt a zenés elmélkedés és a szerzetesekkel töltött lelki óra is.

A szombati napunk túrázással telt. A természet csendjében figyeltünk a lélek szavára, Szent Ferenc természet iránti szeretete, a Naphimnusz sorai irányították figyelmünket a teremett világ szépségei felé. Fáradtan, de csenddel és beszélgetéssel is töltekezve értünk haza.

Az este sütögetéssel és az elmaradhatatlan „szívküldi" tábortűzzel telt. A tábortűz hajnali 2 óráig égett… – azt hiszem a hangulatról ez többet mond minden szónál.

A vasárnap délelőtt már a pakolásról és a záró szentmiséről szólt. Ebéd után egy maroknyi csapat még ellátogatott a Pannon Csillagdába. Az ég csodáinak felfedezése után már ők is hazafelé vették az irányt.

A régi ismerősök mellett több család idén csatlakozott hozzánk először; jó volt átélni, hogy gyarapszik, bővül a közösség; a csapat, mely erőforrásunk a mindennapok taposómalmában, forgatagában.

Hálával és köszönettel gondolunk mindazokra, akik munkájukkal segítették a tábor szervezését; időt, energiát áldoztak a közös együttlétért. Jó érzés, hogy sokan önzetlenül segítik a tábor életét. Mindenki beleadja tehetségét, idejét… sok kicsi sokra megy… jó ezt átélni!

Aki még nem próbálta vagy aki már gyakran próbálta, az is vésse be a következő nyári tábor időpontját a jövő évi naptárjába: 2027. július 21–25. között megint vár Bakonybél – táborozzunk ismét együtt!

N. Zs. O.

TEMPLOMBÚCSÚ

2026. augusztus 20.

Gyerekkorom óta életem része a templombúcsú, ráadásul az augusztus 20-i búcsú. Nagyszüleim Vas megyei falujában ugyanis szintén Szent István tiszteletére szentelték a templomot, az pedig nem is lehetett kérdés, hogy búcsúra „hazamegyünk". Valószínűleg ezért is könnyebb nekem ezzel az időponttal szeretettel azonosulni.

Miért is kiemelt nap a búcsú? A templombúcsú születésnap, a templom „születésének" vagyis szentelésének napja. Ezért ezen a napon hálát adunk azért, hogy van egy olyan templom, amit otthonunknak érezhetünk, ahol Krisztus folyamatos jelenlétében lehetünk, egyénileg és közösségben is imádkozhatunk. Illő tehát, hogy megemlékezzünk erről a közösségünk életében különlegesen is pirosbetűs napról.

Ezt tettük idén is: lelkesen készültünk, számoltuk a gombokat, izgatottan figyeltük, hányan leszünk, hámoztunk, daraboltunk, főztünk és pakoltunk. Minden elkészült időre. Fontosnak gondoltam/gondolom, hogy a segítők ne távolról vegyenek részt az ünnep legfontosabb eseményén, a szentmisén, hanem mindannyian ot tudjunk lenni a háladáson. Így is lett, hála érte.

Balogh Attila kanonok atya, az esztergomi szeminárium rektora celebrálta a szentmisét. Jó volt bepillantani a két atya lelki közelségébe. A szeretetteljes, baráti kapcsolat a köszöntésnél és a bemutatkozásnál is megmutatkozott, és valahogy kedves természetességet varázsolt az ünnepi hangulatba. Attila atya prédikációjában három elemet emelt ki Szent István király Intelmeiből: a katolikus hit megőrzését, az elődök tiszteletét és az imádság megtartását.

Katolikus hitünk az a gyökér, amely belehelyez minket a Krisztust követők több évezredes családjába, megmutatja az Istenhez közeledés módját, és biztos keretet ad a személyes Isten-kapcsolatunknak. Megható volt, hogy Attila atya „felkészült" a szemeretelepi közösség történetéből. Az elődök tiszteleténél megemlékezett azokról az atyákról és hívekről, akiknek nagylelkűsége, szeretete, munkája kellett ahhoz, hogy itt templom épüljön, és a templomban immár közel 80 éve közösség legyen. A prédikáció talán legerőteljesebb része az imádságról, az Úrral való együttjárásról szólt. Többször is hang-

súlyozta, hogy szép dolog a közösségi élet egy plébánián, de soha ne feledkezzük meg arról, hogy minden buzgólkodásunk, szervezésünk, tevékenységünk középpontjában az Úr legyen, hiszen csakis Őáltala,Ővele és Őbenne létezünk.

A szentmise és az ebéd között épp annyi idő maradt, hogy játsszunk kicsit a templomkertben. Nem öncélúan, hanem úgy, hogy meg kelljen szólítani egymást, egy-két szót váltani, néhány, a közösséghez kapcsolódó információhoz hozzájutni. Jóleső érzés volt látni, ahogy öröm csillant a szemekben játék közben, és legalább ennyire azt is, hogy a vendégatyák, sőt vendéghívek is bekapcsolódtak a mókába.

Az ebédet (hagyománytiszteletből lecsó) a Don Bosco Közösségi Házban fogyasztottuk el. A közösség tagjainak köszönhetően

édességek, sósságok és gyümölcs is kerülhetett az asztalokra. Ebéd után volt idő egy kis beszélgetésre, megoldhattunk egy a templomunk történetéhez kapcsolódó kvízt, sőt bűvészbemutatót is láthattunk.

Bensőséges, szép ünnep volt. Köszönet érte mindenekelőtt Neki, aki megengedte, hogy legyen mit ünnepelnünk, aki tekintetével és óvó kezével kíséri évtizedek óta ennek a közösségnek az életét, köszönet az atyáknak, akik imádságos jelenlétükkel vezették a hálaadásunkat és persze mindazoknak is, akik meghallották a hívást, és bekapcsolódtak azokba a munkákba, amelyek átélhetőbbé, meghittebbé tették ezt az alkalmat.

Vannak születésnapok, amelyek nem szerencsés időpontban vannak (aki pl. szentestе született, tudna erről mesélni), viszont, mivel nem mozgóünnepek, lehet velük számolni. Tartsuk észben, készítsük rá a lelkünket, hiszen jövőre újra elhangzik a meghívás a születésnapi eseményekre.

Aki szívesen beleolvasna az Intelmekbe, itt könnyel elérheti (nem hosszú):
https://mek.oszk.hu/00200/00249/00249.htm

N. Gy.

VENI SANCTE

2026. szeptember 6.

Szeptember első vasárnapján a féltízes szentmise elején óvodai zsákok, iskolatáskák kezdtek gyülekezni Szűz Mária szobra előtt, jelezvén egy új tanév kezdetét.
Máté e napra rendelt evangéliumi részletének első fele a konfliktusrendezésről és annak diszkrét módjáról szólt. A második részben az evangélista Jézus azon tanításáról írt, hogy „ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok közöttük". Gábor atya szentbeszédében összekapcsolta az elhangzottakat a szentmise szándékával: a tanítás alkalmazható a tanév során is! Felhívta a figyelmet arra, hogy az új tanév új kezdet: legyünk figyelmesebbek egymással, próbáljuk a jót keresni egymásban. Emlékeztetett, hogy a „de nehéz iskolatáskák" súlyát csökkenti, ha engedjük, hogy Isten is segítsen a terhek cipelésében.

A hitvallást követő közös fohászokban a Szentlélek ajándékait és közreműködését kértük a tanuló ifjúság és az őket igazra tanító, hasznos tudással felvértezni akaró oktatók számára.

Az ünnepi szentmise zárása előtt következtek az áldások. A kisebbek csillogó szemmel, a nagyobbak inkább vegyes érzelmekkel követték, ahogy Gábor atya meghintette szenteltvízzel az iskolatáskákat és óvodai zsákokat. Végül, de nem utolsó sorban a pedagógusok gyűltek az oltár köré, hogy áldást, megerősítést kapjanak hivatásukhoz.

Ne feledjük, a Szentlélek segítségét nem csak a Veni Sancte alkalmával kérhetjük, imádkozzunk érte bátran a tanév során bármikor, akár többen összegyűlve is!

Sz. Sz. O.

LELKIGYAKORLAT

Bodajk, 2026. szeptember 18–20.

„Töltsünk együtt egy személyes hétvégét az Úrral! Engedjük meg Neki, hogy közelsége, együttérzése, gyöngédsége megérintse szívünket!” – így hangzott a meghívás a bodajki lelkigyakorlatra.

Vágyakkal és várakozással telve készültünk a lelkigyakorlatra. A megelőző napok (hetek?) szentmiséi után szinte olyanok voltunk, mint a gyermekek: azt számoltuk, hogy hányat kell még aludni… Hogyne ▶

VERSSAROK

Lackfi János: ÚGY

Hogyan kell imádkozni?
Pont mint esőben ázni
virágcsokorral és őrült reménnyel.
Hogyan kell imádkozni?
Mint mikor már nem fér belém a desszert,
de a szemem még kívánja rettenetesen.
Hogyan kell imádkozni?
Mint mikor rájövök,
hogy nem akartam felmászni erre
a szédítő sziklára,
de döbbenetes a kilátás,
és még le is kell ereszkedni.
Hogyan kell imádkozni?
Mint mikor mennék már, Magduskám,
a gyerek korán kel, holnap hosszú nap,
később jár, de még ezt elmondom,
sztoriban vagyok,
ja, és képzeld, mi történt…
Hogyan kell imádkozni?
Mint mikor rájössz,
hogy délelőtt már fagyiztál,
de mindegy, kimondtad,
karamell, csoki, joghurtos eper,
és nincs erőd visszavonni
Hogyan kell imádkozni?
Mint mikor el kell rohannom, te drága,
csak még egyszer megcsókolom
a szemed, a szádat, a füled, az orrod…
Hogyan kell imádkozni?
Mint mikor már volt mese, később jár,
de hát mikor mondjon neki mesét
az ember,
ha nem gyerekkorában,
olyan gyorsan felnőnek.
Hogyan kell imádkozni?
Mint mikor hívnak vacsorához,
de már csak le kell belőle vágni kicsit,
megcsiszolni, kivésni a zsanér helyét,
aztán három csavar, annak előfúrni,
behajtani,
és ugyanezt a fenti részen is,
jövök már!
Hogyan kell imádkozni?
Mint mikor már húz az ágy,
de még nézek egy-két foci-összefoglalót,
mi ez a rövid videó,
ki ez a döbbenetes X-faktor tehetség,
milyenek az év mulatságos bakijai,
hogyhogy tíz embert ölt meg sorozatban,
nézzük csak…
Hogyan kell imádkozni?
Mint mikor….

Van, amikor az ember életében meglepően szépen egy irányba mutatnak a dolgok. Valahogy így volt ez a lelkigyakorlat előtt és után kezem ügyébe „került” könyvekkel, szövegekkel. Ez a Lackfi-vers például néhány héttel a lelkigyakorlat előtt bukkant fel egy olyan kötetben, amiből gyakran olvasok. **N. Gy.**

vágytunk volna arra, hogy az Úr közelsége megérintsen, hogyne akartuk volna, hogy úgy töltsünk időt együtt, hogy pont erre lesz itt az alkalmas idő!

A bodajki kegytemplom kijáratánál egy nagy edényből pici cédulákon üzeneteket lehetett kihúzni. Sokat jelentett nekem, hogy az első esti, kis papírkámon egy Lisieux-i Szent Teréztől származó idézet állt: „Pont annyit kapunk Istentől, amennyit remélünk." Reményekkel telve érkeztem, bíztatásként értelmeztem az üzenetet.

Hogy az Úr hangjának meghallásához csend kell – megtapasztalhattuk már az első este szentségimádásában. Ebben a csendben felerősödött a jézusi köszöntés: „Békesség nektek!" Megérezhettük, mit jelent az, hogy Jézust, aki a sebeivel mutatkozik be, értem sebezték meg, értem halt meg, és Ő mégis arra bátorít, hogy merjek ránézni, érintsem meg a sebeit.

A lelkigyakorlaton a lelkünket gyakorlatoztattuk, tanultuk, hogyan kapcsolódjunk Istenhez, hogyan tudunk vele beszélgetni, hogyan hallhatjuk meg a hangját. Ehhez jelentettek segítséget Gábor atya bevezető

tanításai (impulzusai), valamint azok a feladatok, amelyeket kézbe kaptunk, hogy visszavonulva végigimádkozzuk, átbeszélgessük az Úrral a kérdéseket. Megkereshettük a saját „csipkebokrunkat", ahol jelenvalóvá válhattuk a valóságos Jelenlévő előtt. Kipróbálhattuk, milyen, ha mindent, ami körülvesz ajándékként élünk meg. Imádságos reflexióban meghallhattuk az Isten szerinti nevünket, amit attól az Istentől kaptunk, aki öröktől fogva ismer: *„Alaktalan testemet már látták szemeid; könyvedben minden meg volt írva, a napok is, amelyeket nekem szántál, bár egy sem volt még meg belőlük"* (Zsolt 139, 16). De mindez nem puszta tudás, hanem az emberhez fűződő személyes, érzelmi és cselekvő viszony is: *„mielőtt a világra jöttél, megszenteltelek"* (Jer 1,5), *„ne félj tőlük, mert én veled leszek és megmentelek"* (Jer 1, 8).

Többféle imamódot is gyakoroltunk – vezetett, ritmikus, szemlélődő –, megélhettük, melyikben hogyan tudunk jelen lenni, hogyan tudunk úgy figyelni, hogy érzékeljük a mellettünk lévő Urat. Két szentségimádás, három szentmise, impulzusok és

a csendben, személyesen, velünk találkozni akaró Isten közelsége – így is összefoglalható a lelkigyakorlat. Az igazi, nagy dolgok az Úrral folytatott párbeszédben zajlottak, abban a párbeszédben, amelyre való felhívás az impulzusok alatt született meg, és a félrevonult, önálló „munkában" teljesedett ki.

A három nap alatt a csend megtartása bizonyult a legnehezebbnek, zajos világból jöttünk, keveset vagyunk csendben. Nagyon nagy áldás volt, hogy lehetőségünk volt ezt gyakorolni. Utóbb kiderült, hogy közösségünk egyik tagjával mindketten úgy érkeztünk, hogy valamit majd a lelkigyakorlaton megbeszélünk, nem került rá sor, fontosabb volt a másik csendjének védelme, tisztelete. Hála érte.

Nagyon szép napok voltak ezek. *A szőnyeg visszája* című Reményik-verssel kezdtünk:

„A világ Isten-szőtte szőnyeg,
Mi csak visszáját látjuk itt,
És néha – legszebb perceinkben –
A színéből is – – valamit."

Ezekben a napokban ez történt: meglát-hattunk a szőnyeg színéből is valamit, és megvalósulhatott az, ami a meghívásban elhangzott: az Úr közelsége, együttérzése, gyengédsége megérinthette a szívünket.

Zajos világba tértünk vissza, igyekszem őrizni a lelkem csendjét, integrálni a zajt. Tanulni, hogy a zajban is lehet csend. Nagyon jó lenne ezt majd még együtt is gyakorolni, jó lenne, ha lenne folytatás, közösségben is.

Köszönet a lelkigyakorlat „ötletgazdájának", Hajninak, és hálás köszönet Gábor atyának, hogy időt, figyelmet, szeretetet szánt ránk, hogy derűs, mély hitével támogat és segít minket azon az úton, amelyben megtanuljuk megtalálni magunkat Istenben, ahol létrejöhet a valódi találkozás.

N. Gy.

A RÓZSAFÜZÉR TÁRSULAT FOGADALOMTÉTELE

2026. október 8.

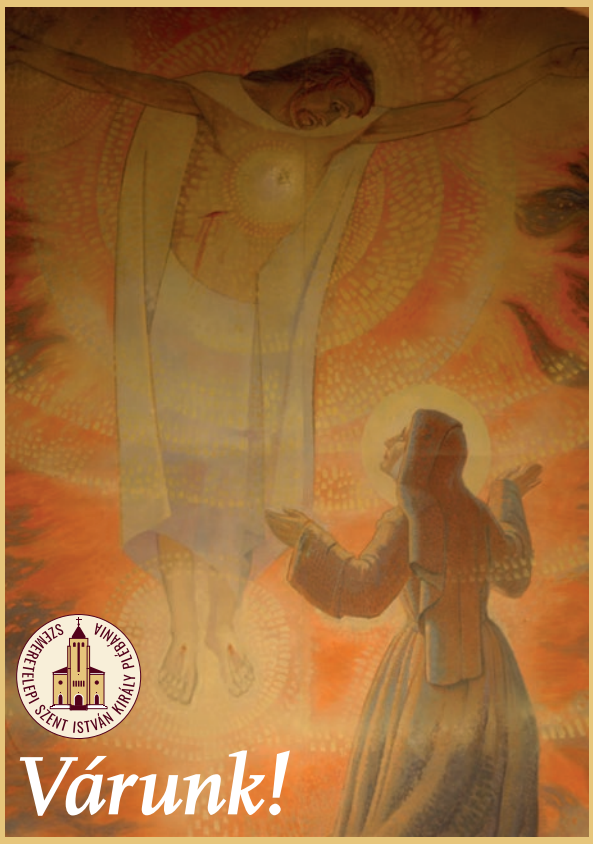
Magyarok Nagyasszonya főünnepén, az esti, ünnepi szentmisében egyházközségünk harminckilenc tagja tett ünnepélyes fogadalmat, hogy egy éven át minden nap imádkozni fog egy tized rózsafüzért egymásért, közösségünkért és hazánkért. A társulat havi szándékát szeretnénk ezentúl megjelentetni a faliújságon is, hogy egyházközségünk minden tagja be tudjon kapcsolódni az imádságba. Reméljük, hogy létszámunk a következő fogadalomtételkor tovább fog gyarapodni, és ezáltal is közelebb kerülünk Mindszenty bíboros vágyának beteljesüléséhez: „Ha lesz egy millió imádkozó magyar, nem féltem ezt a nemzetet."

M. M.

Szemeretelepi Jézus Szíve Év

Légy Szíves! • Jézus Szívét adta! • Szívedet kéri!

Nyitószentmise: október 2., 19 óra

Elsőpéntekek: 2026. november 6., december 4., 2027. január 1., február 5., március 5., április 2., május 7., június 4.

2027. június 4. Jézus Szíve Főünnepe, plébániánk híveinek Jézus Szíve oltalmába ajánlása

Mit jelent a Jézus Szíve lelki megújulási év?

Belső zarándokutat emberi szívünktől Jézus istenemberi szívéig, hogy közelebb kerüljünk Jézushoz és Általa egymáshoz is.

Miért fontos számunkra Jézus Szívének tisztelete?

Ezzel válaszolhatunk Isten irántunk való végtelen szeretetére.

Hogyan lehet a Jézus Szíve Évbe bekapcsolódni?

Jézus Szíve Nagykilenced

– Vegyünk részt egymást követő kilenc elsőpénteki szentmisén, és tiszta szívvel járuljunk szentáldozáshoz! (Szükség esetén végezzük el a szentgyónásunkat!)
– A szentmise 19 órakor kezdődik, melynek keretében konferencia-beszédeket is meghallgathatunk.

Jézus személyesen szeretne találkozni veled

a Szentségimádásban az elsőpénteki szentmisék után, valamint csütörtökönként 18:30 órától a szentmiséig.

Közös nyári zarándoklat

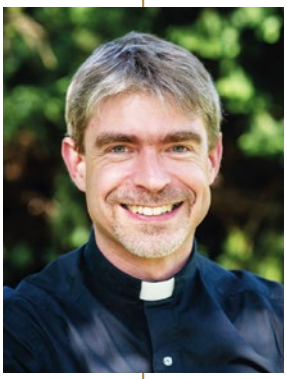
Jézus Szíve városába, a franciaországi Paray-le-Monialba

JÉZUS SZÍVE ÉVÜNK NYITÓSZENTMISÉJE

2026. október 2.

A Jézus Szíve Év keretében kilenc egymást követő elsőpénteken fogadjuk el Krisztus meghívását, szentmisére jövünk, szentségekhez járulunk, és hagyjuk, hogy megpihenjünk az Ő Szent Szívében.

Ennek a meghívásnak először október 2-án a 19 órai szentmisében és azt követő gitáros és csendes szentségimádásban tettünk eleget. A szentmisében a sorozat első, egyben nyitó prédikációját *Nagy Bálint* jezsuita atya tartotta. Gábor atya a szentmise végén, amikor megköszönte Bálint atyának, hogy eljött, azt emelte ki, hogy azért jó hallgatni az atyát, mert mellette közelebb érezhetjük magunkat Istenhez. Azt hiszem, ezt mindannyian megérezhettük mi is, akik – igencsak szép számmal – jelen voltunk a szentmisén.

A beszédben szó volt arról, hogy legyünk figyelmesek azokra a csodákra, amelyeket Isten közöttünk végbe visz. Ez alkalommal ezt nem volt nehéz megtenni: csoda volt az egész este: a templomot belengő szeretet, a lelket Isten felé emelő beszéd, és a közös és egyéni imánk az Oltáriszentségben jelenlévő Úr előtt.

Adjon a Mennyei Atya erős vágyat a Vele való találkozásra, hűséget az elkövetkező hónapokra és ajándékozza meg közösségünket hónapról hónapra ilyen pillanatokkal, amikor megélhetjük, hogy „Ég és Föld összeér".

A beszédben Bálint atya három dolgot emelt ki, amely segíthet bennünket azon az úton, amelyre a nagykilenced vállalásával ráléptünk. Beszéde végén röviden összefoglalta ezeket a támpontokat:

„Ezt a három dolgot hozom, és figyeljétek meg, hogy segíti-e ennek a nagykilencednek a kezdését számotokra.

Első: **Gyakoroljuk észrevenni a csodákat, amiket Isten, Jézus tesz** Koroszaimban, Betszaidában. Gyakorolni észrevenni a csodákat, amik itt vannak az életedben, és itt vannak közösségetekben. Ez az első: keresni, érdeklődni aziránt, hogy az Isten mit tesz közöttünk, hogyan jött Ő közel, és ha csak ez gyakoroljátok, felelevenítitek az érdeklődéseteket, hogy: **»Istenem, és Te?«.** Ha itt maradna veletek ez a kérdés: »És Te?« **Ez lenne a belépéseteknek az első mozdulata, hogy odaléptek, keresitek Őt, beléptek minden hónapban újra és újra.**

Második: **szemlélni és befogadni az Ő velünk való közelségének vágyát, hogy Ő veled akar lenni, Ő vágyik jönni.** Ő jön a szentáldozáskor, Ő mossa meg a lábad a szentgyónásban. És valahogy, ha emlékeztek a napozásra, ami csak annyi: Engedni a napfényt, engedni az Ő szeretetét, engedni az Ő irgalmát.

És a *harmadik,* amit idehozok: újra és újra válaszolni erre. Akkor is, ha néha elestetek, gyertek vissza gyorsan. **Újra és újra válaszolni, rendszeres odalépésünkben, hűségünkben, ebben a kilenc hónapban, szentgyónásban, szentáldozásban, személyes imádságodban.**

Együtt mondhatnánk belül most egy rövid csöndben:

»Uram, itt vagyok, alakítsd szívem a Te Szent Szíved szerint!«"

N. Gy.

SZÍNHÁZLÁTOGATÁS

Boldogok, akik nem látnak

Nemzeti Színház, 2026. október 7.

Lehetséges-e a kiengesztelődés anya és fia gyilkosa között? Érződik-e a szentség egy kiemelkedő egyén közelében? Mi marad egy vértanú után? Én helyt tudnék-e állni ilyen kiélezett helyzetekben? És ez csak néhány kérdés abból a rengetegből, amit a *Boldogok, akik nem látnak* című előadás után megfogalmaztam magamnak. Október 7-én a Nemzeti Színházban néztük meg a *Boldog Romzsa Tódor* életét feldolgozó drámát *Berettyán Nándor* rendezésében.

A darab műfaji megjelölésére a misztériumjátékot használja a rendező. A középkori eredetű műfaj eredetileg az evangélium eseményeit jelenítette meg (ld. betlehemesek, passiójátékok). A modern színpadon használják ezt a fogalmat többek között olyan előadásokra is, amelyek jeleneteket villantanak fel egy-egy olyan ember életéből, akinek élete mintegy példázza az evangéliumok üzenetét. Így válhatott a hitéért, vallásáért, híveiért vértanúhalált vállaló püspök élete is misztériumjátékra alkalmas témává.

Az eseményeket csak fel-felvillantva láthattuk, kicsit bepillantva Kárpátalja viszontagságos, 20. századi történelmébe, az egymás mellett élő népek kiszolgáltatottságába, és (nem kis áthallással korunk fájdalmas valóságára) a frontra hurcolt férjek miatt magukra maradt asszonyok helytállásába, sérülékenységébe.

A darab egyik meghatározó jelenetébe a halott püspök virrasztásának idején lépünk be, de a megrendült híveket hamar elszólítja a valóság: kenyér érkezett, márpedig azt meg kell szerezni, akár egymás rovására is. Csupán két asszony marad a ház előtt, amelyben korábban a virrasztók voltak: Romzsa püspök megtört édesanyja és egy ismeretlen asszony, aki szintén búcsúzni jött a halottól. Kettejük feszült párbeszédei adják a darab vezérfonalát: egy anya, akit egyrészt gyötör a fia elvesztése miatti fájdalom, másrészt kínzó bűntudat emészt amiatt, mert úgy érzi, halálos bűnétől (nem képes megbocsátani a gyilkosnak/gyilkosoknak) nem tud szabadulni. A másik asszonyról (itt: Dorottya) a darab végére egyértelművé válik, amit az első pillanatban is sejthettünk: ő az a „nővér", aki a halálos mérget fecskendezte be a püspöknek. A kérdésre, hogy ő maga áldozat-e vagy gyilkos, netán egyszerre mindkettő – minden néző maga kényszerül válaszolni. Az evangéliumi szempontokat, az emberi lelkiismeretben megszólaló hangokat a püspököt szinte az utolsó pillanatig ápolva vigyázó Teofília nővér megszólalásai és végső monológja hallatja.

Azt hiszem, nyugodtan mondhatjuk, hogy modern rendezést láttunk, de olyan rendezést, amiben

semmi sem volt öncélú, minden a néző megszólítását szolgálta. Egy olyan darabot, amely meri vállalni, hogy a vértanú püspök úgy legyen hatalmas erővel jelen az előadásban, hogy ő maga a darabban egyáltalán nem jelenik meg. A Kárpátaljai Megyei Magyar Drámai Színház művészeinek alázatos játéka mélyen megérintette a fogékony nézőt.

Amikor egy előadás vége után jó ideig még a taps sem zavarja meg a drámai csöndet – nagyon sokat elmond arról, ami a színpadon történt. Nevezhetjük ezt az érzést: katarzisnak, megrendülésnek, megérintettségnek. Köszönjük, hogy átélhettük.

N. Gy.

ANYAKÖNYVI ADATOK

TEMETÉSEK

† **Gombkötőné Tóth Katalin**
születési év: 1940
temetés ideje: 2026. június 12.

† **Farkas Sándor**
születési év: 1949
temetés ideje: 2026. június 26.

† **Sutus József**
születési év: 1944
temetés ideje: 2026. június 30.

† **Móricz Györgyné (Csík Gabriella)**
születési év: 1952
temetés ideje: 2026. július 10.

† **Dr. Győrik Albert Károly**
születési év: 1947
temetés ideje: 2026. július 17.

† **Király Ottó**
születési év: 1936
temetés ideje: 2026. július 17.

† **Honi János Károly**
születési év: 1939
temetés ideje: 2026. július 31.

† **Horváth Zoltán**
születési év: 1958
temetés ideje: 2026. július 31.

† **Piszker Györgyné (Major Klára Éva)**
születési év: 1936
temetés ideje: 2026. augusztus 5.

† **Pácz János**
születési év: 1943
temetés ideje: 2026. augusztus 14.

† **Bula Ferenc**
születési év: 1943
temetés ideje: 2026. szeptember 4.

† **Bakonyi Zita**
születési év: 1960
temetés ideje: 2026. szeptember 9.

† **Wágner Imréné (Herendi Gizella)**
születési év: 1932
temetés ideje: 2026. október 14.

† **Géczi József**
születési év: 1938
temetés ideje: 2026. október 16.

ELŐRETEKINTŐ

PÉLIFÖLDSZENTKERESZT

Ahogy ez a hirdetésekben is már többször elhangzott, *Frank Pál atya* halálának 10. évfordulója alkalmából november 14-én Péliföldszentkeresztre zarándokolunk.

A szalézi múlt, Pál atya 16 éven át tartó plébánosi munkája nem megkerülhető fejezete a szemeretelepi közösség életének. Pál atya 62 évesen került a rendszerváltás után a szalézi rend által visszakapott plébánia élére. Közel 80 éves koráig dolgozott a közösségért, a templomért, ezalatt az idő alatt szeretettel, megértéssel és a szalézi lelkület nyitottságával volt jelen a hívek között, és tárta szélesre a kaput minden tiszta szívvel közeledő felé.

Péliföldszentkereszt is nagy jelentőséggel bír közösségünk életében. Tizenöt nyári tábor, számos zarándoklat, néhány családi hétvége helyszíne – s mindez Pál atya plébánossága alatt.

Erről az időszakról a jelenlegi közösség tagjai közül csak keveseknek van emléke, ezért is gondolom fontosnak, hogy a közös történelmünkre való emlékezés jegyében – ha lehet – minél többen vegyünk részt ezen az alkalmon, és közösen adjunk hálát azért:

- hogy vannak papok, akik meghallják a Jóisten hívását,
- hogy van templomunk, ahol összegyűlhetünk az oltár körül,
- hogy vannak/voltak a közösségünkben szolgáló atyák,
- hogy van közösségünk, melynek tagjaival közösen tanulhatunk hitről, Istenről, életről, akikkel jókedvűen együtt tudunk lenni a derűs napokon, és akikkel egymás terheit hordozhatjuk a nehezebb időkben.

Mit tervezünk?

Szentmisét a kegytemplomban kb. fél 11-től, majd megemlékezést Pál atya sírjánál a szalézi temetőben. Utána közös étkezés lesz „batyuból", majd egy séta a Szentkúthoz, illetve fakultatív kirándulás az Öreg-kőhöz.

Autókkal megyünk, ezért fontos lenne, hogy lássuk, kinél van még szabad hely, illetve ki keres helyet. Kérjük, hogy aki még nem tette, írja be magát a plébániai listára kiküldött táblázatba, vagy szóljon *Németh-né Kiss Erikának* vagy *Nemcsics Gyöngyi*nek. Mindenkit szeretettel várunk.

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

Kovács Bence
születési idő: 2021. december 3.
keresztelés ideje: 2026. június 28.

Kovács Marcell
születési idő: 2019. május 26.
keresztelés ideje: 2026. június 28.

Cao Tuan Anh
születési idő: 1997. április 17.
keresztelés ideje: 2026. augusztus 16.

Käfer Özséb
születési idő: 2026. június 24.
keresztelés ideje: 2026. szeptember 13.

Kapitány Tamara Julianna
születési idő: 2020. március 10.
keresztelés ideje: 2026. október 11.

Sutta Botond
születési idő: 2026. június 8.
keresztelés ideje: 2026. október 25.

TÖLTÖTT ALMA

Most visszarepülünk az időben nagyszüleink korába, amikor a csemegéket télen az aszalt gyümölcsök, befőttek, sült alma, birsalma jelentette. Nagyszerű és egyszerű, gyerekek segítségét is bátran igénybe vehetjük, a töltött alma elkészítéséhez.

Hozzávalók: nagyobb almák, mazsola, dió (apróra vágott), mandula (apróra vágott), kevés fahéj (őrölt), (almánként 1 kávéskanálnyi)

Elkészítés: Az almákat megmossuk, és a szár felől kivágjuk a magházat. A gyümölcsöket belehelyezzük egy jénaiba vagy tepsibe. Összekeverjük a többi hozzávalót, és megtöltjük az almákat. Egy kis vizet öntünk alá, majd előmelegített sütőben közepes hőfokon puhára sütjük.

Természetesen a legegyszerűbb módon is eljárhatunk, sőt nemcsak az almával, hanem a birssel is. Egyszerűen félbevágjuk őket hosszában, kivágjuk a magházat, meglocsoljuk egy kis mézzel vagy ez se szükséges, és az előző módon megsütjük. Érdemes mindenképpen birsalmával is kipróbálni!

Kívánom, hogy baráti vagy családi körben, kicsit megállítva az időt, beszélgetéssel töltsük a közelgő téli estéket, melyet a finom sült alma illata lengi be.

K. L. M.

MEGEMLÉKEZÉS A 301-ES PARCELLÁNÁL

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

■ **november 4. szerda:** a 19 órai szentmisét a lapokra felírt elhunytakért ajánljuk fel;

■ **november 6. péntek:** a hónap elsőpéntekje, 18:40-től a Jézus Szíve litániát imádkozzuk, majd 19 órakor szentmisét tartunk Jézus szíve tiszteletére – bemutatja *Blanckenstein Miklós atya* –, utána szentségimádás és gyóntatás lesz;

■ **november 9. hétfő:** egésznapos szentségimádás 8 órától, 18:40 órától a Jézus Szíve litániát imádkozzuk, majd 19 órakor a szentmisét magyar hazánkért mutatjuk be;

■ **november 22. vasárnap:** Krisztus Király főünnepe, és országos gyűjtés a karitász javára;

■ **november 29. vasárnap:** advent 1. vasárnapja, a 9:30 órai szentmisén az ebben a hónapban temetett testvéreinkért imádkozunk;

■ **december 4. péntek:** a hónap elsőpéntekje. Szentmiséink: 6 órakor rorate mise, 18:40 órakor Jézus Szíve litánia, a 19 órai szentmisében pedig adventi lelkigyakorlatunk első alkalma lesz;

■ **december 5. szombat:** a 18 órai szentmisében adventi lelkigyakorlatunk második alkalma lesz;

■ **december 6. vasárnap:** advent 3. vasárnapja, a 7:30 órai szentmisében adventi lelkigyakorlatunk harmadik alkalma lesz;

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Jelen lapszámunk munkatársai:
Csépányi Gábor atya, Knábné Lakatos Marianna (K. L. M.), Moldvay Mónika (M. M.), Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.), Nemesiné Zsolnay Orsolya (N. Zs. O.), Némethné Kiss Erika (N. K. E.), Oszoli Mariann (O. M.), Pásti Domonkos (P. D.), Szepesiné Szabó Orsolya (Sz. Sz. O.).)

Fotók:
Knábné Lakatos Marianna, Szepesi Tamás, Viola Zsolt, jezsuita.hu, nemzetiszinhaz.hu

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:
Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: szemere.mustarmag@gmail.com
www.szemere-plebania.hu

VERSSAROK

Dsida Jenő:
PURGATÓRIUM

Sustorgó víz-szirmú rózsák
buzogva nyílanak itt.
Mérges, dús sárga növények
rejtenek el valakit,
ki a mély völgyekben mindegyre járkál,
alszik zöldkristály hidak alatt,
ujjára villogó pillangók szállnak,
ujjával fog kicsi kék halakat,
űzi a dombon a fellegek árnyát,
ballag a hangyák halma körül,
aranyfüst-muzsikát hallgat a fákból
s zöngeti, zümmögi halkan. Örül.
Megy, megy, vándorol. Mosolyog mindíg.
Csendül az érchegyi vén kövezet.
Csak egy út van innen a völgyből
és az a mennybe vezet.

■ **december 17. csütörtök:** egyházmegyei szentségimádási napunk;

■ **december 21. hétfő:** 18:30 órakor karácsonyváró összejövetel a Don Bosco Közösségi Házban.

HIRDETÉSEK

■ **november hónapban szerdánként** a 19 órai szentmisét azokért ajánljuk fel, akik nevét elhelyeztük a kosárba. Vegyünk részt ezeken a szerda esti miséken, és imádkozzunk közösen elhunytjainkért

■ **Köszönjük mindazoknak, akik már befizették az idei egyházközségi hozzájárulásukat (egyházi adót).** Év végéhez közeledve a szentmisék előtt vagy után a sekrestyében, az irodai szolgálat ideje alatt a plébánián, illetve csekkel vagy banki utalással lehet befizetni. Isten fizesse meg!